

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE cu privire la cererea de revizuire

declarat de condamnatul

Afanasie Izbaș

(Dosarul nr. 1rh-22/25
Nr. PIGD 1-17072224-01-1rh-20112025)

Cerere de revizuire admisă în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) CPP, deoarece din actul de comunicare la CtEDO se deduce un viciu fundamental care ridică dubii temeinice privind corectitudinea soluției irevocabile; Proces redeschis doar în parte, în ceea ce privește aspectul care rezultă din actul de comunicare.

24 decembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Grigore Șișcanu

Curtea de apel: Iurie Melinteanu, Ludmila Ouș, Nichifor Corochii, Xenofon
Ulianovschi, Ion Secieru, Svetlana Balmuș

Instanța de recurs: Petru Ursache, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru, Nicolae Gordilă, Nadejda Toma, Ion Guzun,
Elena Covalenco, Liliana Catan

Instanța de recurs în anulare: Vladimir Tomofti, Antalolie Țurcan, Nadejda Toma,
Elena Cobzac, Victor Boico

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de revizuire declarată de condamnatul Afanasie Izbaș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Afanasie Izbaș s-a născut în anul 1962 în r-nul Nisporeni. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal (delapidarea averii străine și confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false). Afanasie Izbaș a fost apărât de avocatul Andrei Stănilă.

2. În prima instanță, Afanasie Izbaș a fost achitat pe ambele capete de învinuire. La 06 martie 2017, Curtea de Apel Chișinău l-a recunoscut vinovat pe Afanasie Izbaș de comiterea infracțiunilor imputate și în baza art. 84 Cod penal l-a condamnat la nouă ani de închisoare. Cauza a fost trimisă la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție din cauza deficiențelor în motivarea deciziei instanței de apel și neaudierii martorilor. Curtea de Apel Chișinău a admis apelul procurorului și l-a condamnat pe Izbaș la opt ani și șase luni de închisoare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, iar în ceea ce privește art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal procesul penal a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție. Instanța a admis în principiu acțiunea civilă.

3. La 05 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul condamnatului, a casat parțial decizia și a pronunțat o nouă hotărâre în care l-a condamnat pe Izbaș la trei ani de închisoare în baza art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de doi ani. În baza art. 90 Cod penal, instanța a suspendat condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune de doi ani. Acțiunea civilă a fost admisă parțial.

4. La 11 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a dispus inadmisibilitatea recursurilor în anulare, ca fiind vădit neîntemeiate.

5. La 24 octombrie 2025, avocatul Andrei Stănilă, în numele condamnatului, a depus cererea de revizuire în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) Cod de procedură penală. El solicita casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 02 ianuarie 2012 și s-a finalizat la 15 ianuarie 2014. Prima instanță a examinat cauza în perioada 18 ianuarie 2014 – 10 martie 2015. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 10 aprilie – 11 iunie

2015 și 03 mai 2016 - 06 martie 2017. Instanța de recurs a examinat cauza în perioadele 23 noiembrie 2015 – 15 martie 2016 și 26 mai - 05 decembrie 2017. Instanța de recurs în anulare a examinat cauza între 10 aprilie și 11 septembrie 2018. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 20 noiembrie 2025.

ÎN FAPT

7. Afanasie Izbaș a fost învinuit că, în anul 2002, urmărind scopul de însușire ilegală a bunurilor încredințate, a delapidat suma de 10.200 lei provenită din vânzarea nucilor recoltate din livada arendată, parte a afacerii comune cu Gheorghe Carp. În perioada 2004-2007, având o afacere comună de creștere a ovinelor cu Gheorghe Carp, fără știrea și acordul acestuia, el a vândut 27 de ovine în valoare totală de 20.790 de lei, bani pe care i-a însușit. Afanasie Izbaș, fiind implicat într-o afacere comună de cultivare a strugurilor, a primit în septembrie 2006 de la Gheorghe Carp, pentru folosință temporară, patru vase din inox în valoare totală de 60.000 de lei, pe care le-a însușit prin delapidare, prejudiciind partea vătămată în proporții mari. Pe parcursul anilor 2002–2011, în cadrul aceleiași colaborări, el a primit de la Gheorghe Carp 18.050 de lei pentru procurarea unor terenuri și pentru plantarea viței de vie. Deși a efectuat investiții în valoare de 176.475 de lei pentru plantarea viței de vie pe o suprafață de 3,51 hectare, Izbaș a acționat în scopul însușirii acestora. Faptele date au fost încadrate conform art. 191 alin. (5) Cod penal.

8. Tot el, la 10 martie 2010, prin înțelegere prealabilă cu secretara Primăriei s. Marinici, a falsificat mai multe contracte de vânzare-cumpărare privind terenuri agricole aparținând unor terți, semnăturile vânzătorilor fiind imitate. Contracte false suplimentare au fost întocmite și la 12 mai 2010 precum și 20 septembrie 2010. Ulterior, Afanasie Izbaș a folosit aceste acte pentru a înregistra terenurile plantate cu viță de vie pe numele său, deposedându-l astfel pe Gheorghe Carp de investițiile și terenurile care îi reveneau. Fapta a fost încadrată conform art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

9. La 10 martie 2015, [Judecătoria Nisporeni](#) l-a achitat pe Afanasie Izbaș de comiterea infracțiunilor incriminate. Instanța a constatat că în acțiunile lui lipsește componenta infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 191 Cod penal. Nu s-a demonstrat că bunurile invocate în acuzare i-au fost încredințate în administrare sau gestiune și nici că ar fi fost însușite ori irosite de acesta. Episodul privind vânzarea nucilor a avut loc în baza unei înțelegeri verbale, fără calitatea de administrator, iar partea vătămată nu a avut pretenții la acel moment. Episodul privind ovinele nu este confirmat de probe, animalele nefiind încredințate inculpatului în gestiune. Vasele din inox au fost date doar în folosință temporară și au fost restituite, fără însușire. Terenurile agricole nu pot constitui obiect al delapidării, iar acuzarea nu a dovedit existența unor sume transmise pentru procurarea acestora. Nici acuzațiile privind investițiile în viță-de-vie nu

sunt probate, bunurile aparținând părții vătămate și nefiind încredințate inculpatului. În lipsa obiectului material, a laturii obiective și a calității speciale cerute de lege, faptele nu întrunesc elementele infracțiunii.

10. La 13 martie 2015, procurorul în Procuratura Călărași, Ion Carp, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Afanasie Izbas să fie condamnat în baza art. 191 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal. Procurorul susține că instanța a evaluat greșit probele și a ignorat declarațiile martorilor și actele care demonstrează delapidarea și falsificarea contractelor.

11. La 11 iunie 2015, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare, după cum urmează:

Recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor	Pedeapsa
art. 191 alin. (5) Cod penal	opt ani de închisoare
art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal	doi ani de închisoare
art. 84 alin. (1) Cod penal	nouă ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.
S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Gheorghe Carp, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirii să se pronunțe instanța civilă.	

12. Instanța de apel constată că sentința de achitare a lui Izbaș este eronată, deoarece probele administrate demonstrează că acesta a primit în administrare mai multe bunuri. Din declarațiile părții vătămate și ale martorilor rezultă că inculpatul a primit în administrare ovine, terenuri plantate cu viță de vie, piloni, sârmă, vase din inox, precum și sume de bani destinate procurării terenurilor. Inculpatul a înstrăinat, fără consimțământul proprietarului, ovinele, nu a restituit banii obținuți, a însușit vasele din inox, iar terenurile cultivate din banii părții vătămate au fost înregistrate pe numele său. Prejudiciul total cauzat depășește 257.000 de lei. Declarațiile părții vătămate, coroborate cu alte probe, arată existența intenției directe de însușire și calitatea de administrator a inculpatului. Singurul episod exclus a fost cel privind suma de 10.200 de lei din vânzarea nucilor, reținînd că acest aspect nu constituie delapidare. Decizia motivată a fost pronunțată la 16 iulie 2015.

13. La 13 august 2015, condamnatul a depus recurs. El susținea că instanța de apel a încălcat norme procedurale și a apreciat greșit probele. El nu avea calitatea de administrator, bunurile nu i-au fost încredințate și vasele din inox au fost doar folosite temporar și restituite. Nu există dovezi privind primirea și delapidarea bunurilor evaluate la 176.475 de lei. El mai invocă existența unor simple raporturi civile între părți. El contestă transmiterea sumei de 18.050 lei de către Carp pentru procurarea terenurilor, subliniind că martorii au confirmat veridicitatea contractelor de vânzare-cumpărare. Recurentul contestă calculul prejudiciului.

14. La 15 martie 2016, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat total decizia și a dispus rejudecarea cauzei. Instanța a indicat că instanța de apel nu a analizat complet probele și nu a audiat martorii esențiali ai acuzării, limitându-se la redarea constatărilor primei instanțe și a pronunțat condamnarea bazându-se pe declarații nereaudiate, încălcând art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. De asemenea, instanța de apel nu a motivat separat fiecare episod al învinuirii și nici nu a soluționat corect acțiunea civilă.

15. La 06 martie 2017, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnarea după cum urmează:

Recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor	Pedeapsa
art. 191 alin. (5) Cod penal	opt ani și șase luni de închisoare
art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal	încetat procesul penal din motivul expirării termenului de prescripție
S-a încasat de la Izbaș în beneficiul lui Gheorghe Carp prejudiciu material în valoare de 267.465 de lei și prejudiciu moral în mărime de 10.000 de lei. Instanța a admis în parte acțiunea civilă în principiu.	

16. Instanța a conchis că instanța de fond a adoptat o sentință de achitare contrar probelor administrate. Cu privire la art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța a reținut că sunt întrunite elementele laturii obiective și subiective ale delapidării - inculpatul, având calitatea de administrator al bunurilor încredințate, și-a însușit sume importante de bani și bunuri, cauzând părții vătămate un prejudiciu de proporții deosebit de mari. Acțiunile au fost comise cu intenție directă și cu scop de cupiditate, aspect confirmat de declarațiile părții vătămate și ale numeroșilor martori care au relatat despre investițiile părții vătămate, administrarea bunurilor de către inculpat și însușirea lor. În ceea ce privește art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, probele confirmă că inculpatul a utilizat documente false pentru a-și legitima însușirea terenurilor și a bunurilor aferente. Decizia motivată a fost pronunțată la 04 aprilie 2017.

17. La 26 aprilie 2017, condamnatul a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 17) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței. Recurentul susține că instanța de apel a introdus fapte noi în decizie, extinzând nelegal învinuirea și încălcând dreptul la apărare. Episoadele privind nucile, oile, vasele de inox și terenurile agricole au fost greșit reținute ori exagerate, neexistând probe că bunurile au fost transmise în administrarea inculpatului sau că au fost delapidate. De asemenea, instanța ar fi majorat nelegal prejudiciul, ignorând suprafața reală a terenurilor cultivate și lipsa raporturilor juridice între părți care să confere inculpatului calitatea de administrator. Recurentul contestă și încadrarea conform art. 361 Cod penal, arătând că nu s-a probat falsificarea contractelor, iar părțile contractelor nu au reclamat prejudicii.

18. La 05 decembrie 2017, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul condamnatului, a casat parțial decizia și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Afanasie Izbaș a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat la trei ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de doi ani. În baza art. 90 Cod penal, instanța a suspendat condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune de doi ani.

19. Instanța a constatat că prima instanță și instanța de apel au apreciat eronat faptele și au încadrat greșit acțiunile inculpatului. Analiza probelor arată că episoadele privind suma de 10.200 de lei din vânzarea nucilor și presupusa delapidare a vaselor de inox nu se confirmă, deoarece banii au fost investiți în afacerea comună cu acordul părții vătămate. Vasele din inox au aparținut unei terțe persoane și au fost restituite proprietarului. În ceea ce privește terenurile și investițiile pentru plantarea viței de vie, doar suma de 18.050 de lei, primită de partea vătămată pentru procurarea loturilor de pământ, a fost însușită ilegal de inculpat, prin înregistrarea terenurilor pe numele său. De asemenea, inculpatul a vândut fără acordul părții vătămate 27 de ovine, însușind 20.790 de lei. Prejudiciul real este astfel de 38.840 de lei. Instanța a reîncadrat fapta în art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal. Soluția instanței de apel privind art. 361 Cod penal a fost menținută. Cu privire la acțiunea civilă, instanța a constatat doar prejudiciul de 38.840 de lei, restul urmând a fi examinat în procedură civilă. Pretenția de 100.000 de lei prejudiciu moral a fost redusă la 10.000 de lei, întrucât suma pretinsă era disproporționată.

20. La 11 septembrie 2018, [Curtea Supremă de Justiție](#) a dispus inadmisibilitatea recursurilor în anulare ale apărării, ca fiind vădit neîntemeiate. Instanța reține că motivele recurențelor se bazează doar pe nemulțumirea lor față de hotărârea adoptată, fără a indica un viciu fundamental. Argumentele invocate au fost deja analizate și respinse la etapele anterioare.

21. La 21 mai 2018, Afanasie Izbaș a depus o [cerere](#) la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) în temeiul art. 6 § 1 din Convenție. La 01 iulie 2025, CtEDO a comunicat Guvernului cererea. Părțile au fost întrebate despre disponibilitatea reglementării amiabile a cauzei. În eventualitatea în care părțile nu ajung la o reglementare amiabilă, ele au fost somate să răspundă în observațiile sale la următoarele întrebări:

- a. Au motivat oare suficient instanțele interne deciziile lor de condamnare a reclamantului, în special prin răspunsurile lor la argumentele esențiale?
- b. A fost sau nu respectat principiul securității raporturilor juridice în procedurile Curții de Apel și a Curții Supreme, în special atunci când acestea au fost chemate să evalueze răspunderea penală a reclamantului pentru delapidare, având în vedere [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de

Justiție cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor?

22. La 24 octombrie 2025, avocatul Andrei Stănilă, în numele condamnatului, a depus o cerere de revizuire în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) Cod de procedură penală. El solicita casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, deoarece condamnatul nu avea atribuții de administrare/gestionare a bunurilor, adică nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal. Autorul consideră că este întrunit temeiul de revizuire, întrucât comunicarea CtEDO indică existența unor îndoieli serioase privind corectitudinea condamnării. Se invocă și jurisprudența Curții Supreme de Justiție în cauzele Zolotariov, Boțoc și Prisac.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Partea relevantă a art. 458 Cod de procedură penală este următoarea:

„(3) Revizuirea poate fi cerută în cazurile în care:

5) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a informat Guvernul Republicii Moldova despre depunerea unei cereri din care se deduce existența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ridică dubii temeinice privind corectitudinea soluției din hotărârea atacată;”

24. Art. 459 alin. (3) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„ (3) Revizuirea în temeiul art.458 alin.(3) pct.5) poate fi cerută oricând de la informarea Guvernului până la pronunțarea hotărârii definitive de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului”

25. Conform art. 460 alin. (4) Cod de procedură penală:

„(4) Cererile de revizuire menționate la art. 458 alin. (3) pct. 1)–4) sunt de competența instanței de judecată ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei. Cererile de revizuire depuse în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) și 6) sunt de competența Curții Supreme de Justiție.”

26. La momentul comiterii infracțiunii, art. 191 Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, ...

(2) Delapidarea averii străine, săvârșită:

...

c) cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

...

(5) Acțiunile prevăzute la alin. la alin.(1), (2) sau (3) săvârșite în proporții deosebit de mari

se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani.”

27. Potrivit pct. 17 din [Hotărârea](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, delapidarea presupune existența unui subiect special – administratorul – care are dreptul de a dispune asupra bunurilor încredințate ori vine în contact direct și material cu acestea, în virtutea atribuțiilor sale.

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cererea de revizuire este depusă în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) Cod de procedură penală. Conform art. 460 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție este instanța competentă să examineze asemenea cereri de revizuire.

29. Cererea de revizuire a fost depusă în interesul condamnatului. Conform art. 459 alin. (2) Cod de procedură penală, cererea de revizuire în interesul condamnatului nu este supusă vreunui termen, motiv pentru care nu poate fi considerată tardivă.

30. Pentru ca o cerere de revizuire formulată în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) Cod de procedură penală să fie admisibilă, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a informat Guvernul Republicii Moldova despre depunerea unei cereri;
- b) din cerere se deduce existența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente;
- c) acest viciu ridică dubii temeinice privind corectitudinea soluției din hotărârea atacată.

31. La 07 iulie 2025, CtEDO a comunicat Guvernului cauza prin prisma art. 6 din Convenție, sub aspectul motivării insuficiente a faptului dacă condamnatul este vinovat de delapidare. În aceste circumstanțe, primele două condiții din paragraful precedent sunt întrunite.

32. Argumentul cheie invocat de apărare, atât în recurs, cât și în cererea de revizuire, era că Izbaș nu este subiectul infracțiunii de delapidare. În prima instanță, condamnatul a fost achitat *inter alia* pe motiv că nu a fost demonstrat că bunurile i-au fost încredințate în administrare sau gestiune, un element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal.

33. Deși a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare, instanța de apel nu s-a pronunțat motivat de ce Izbaș este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal. Curtea Supremă de Justiție, deși a reclarificat situația de fapt și a delimitat cele patru episoade imputate, de asemenea nu a corectat această scăpare. Instanța supremă nu a analizat dacă, în raport cu fiecare

episod rămas, condamnatul avea împuterniciri de administrare a bunurilor părții vătămate și nici dacă acestea i-au fost încredințate în temeiul unei funcții, al unor raporturi contractuale sau al unei însărcinări speciale. În lipsa acestei clarificări, nu putea fi constatată, cu respectarea art. 6 din Convenție, întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal în acțiunile condamnatului (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [Mitrofan v. Moldova](#), 2013, §§ 51-55). Prin urmare, și ultima condiție din para. 30 este întrunită, iar cererea de revizuire urmează a fi admisă.

34. Conform art. 462 alin. (1) lit. b) Cod de procedură penală, în cazul admiterii revizuirii, instanța dispune casarea hotărârii supuse revizuirii și „reluarea examinării cauzei de către instanța competentă”. În revizuire nu este examinată decât întrunirea condițiilor pentru redeschiderea procesului. Instanța de revizuire nu are competența de a examina temeinicia recursului, sau a acuzațiilor aduse. Prin urmare, art. 462 alin. (1) lit. b) Cod de procedură penală urmează a fi interpretat ca impunând reluarea examinării ultimei căi de atac ordinare, în acest caz - a recursului ordinar (încheierea nr. [1rh-24/2024](#), § 71).

35. Prin actul de comunicare este pusă în discuție corectitudinea condamnării doar pentru infracțiunea prevăzută de art. 191 Cod penal, fără a fi contestate soluțiile pronunțate în privința art. 361 Cod penal și a acțiunii civile. Prin urmare, revizuirea poate fi admisă doar în ceea ce privește art. 191 Cod penal.

36. Din cererea de revizuire și din actul de comunicare rezultă că faptele reținute de Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 05 decembrie 2017 nu se contestă. Se invocă doar neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal. Art. 387 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală prevede că, în cazul achitării pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile. Acțiunea civilă deja a fost soluționată irevocabil. Prin urmare, art. 387 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală nu mai este aplicabil, iar în partea acțiunii civile procesul nu va fi redeschis. În caz contrar, având în vedere particularitățile acestei cauze, pot fi afectate nejustificat drepturile părții vătămate care rezultă din principiul securității raporturilor juridice.

37. Urmând interpretarea logică, art. 425 coroborat cu art. 436 alin. (3)-(4) Cod de procedură penală, sunt aplicabile și situațiilor în care a fost admisă cererea de revizuire. Prin urmare, în cadrul procedurii de recurs, Curtea Supremă de Justiție va verifica doar dacă Afanasie Izbaș este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal în ceea ce privește faptele reținute prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017.

38. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 462 alin. (1) lit. b) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite cererea de revizuire declarată de avocatul Andrei Stănilă;

Casează integral decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2018 și, în partea învinuirii lui Afanasie Izbaș conform art. 191 Cod penal, decizia Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017 și dispune, în această parte, rejudecarea cauzei de către Curtea Supremă de Justiție în ordine de recurs;

În rest, menține dispozițiile deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru